

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof

שבת-כירה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
לעולם אימא לך להחזיר תנן, וחסורי מיחסרא והכי קתני: כירה שהסיקה בקש ובגבבא - מחזירין עליה תבשיל, בגפת ובעצים - לא יחזיר עד שיגרוף או עד שיתן את האפר. אבל לשהות - משהין, אף על פי שאינו גרוף ואינו קטום. ומה הן משהין? בית שמאי אומרים: חמין אבל לא תבשיל, ובית הלל אומרים: חמין ותבשיל. והך חזרה דאמרי לך - לאו דברי הכל היא אלא מחלוקת בית שמאי ובית הלל שבית שמאי אומרים: נוטלין ולא מחזירין, ובית הלל אומרים: אף מחזירין.										⚡	◇	לז.	
לא שנו אלא על גבה, אבל לתוכה - אסור.	תא שמע, דאמר רבי הלבוי אמר רב חמא בר גוריא אמר רב:									!	◇	לז.	
אי אמרת בשלמא להחזיר תנן - היינו דשני בין תוכה לעל גבה, אלא אי אמרת לשהות תנן - מה לי תוכה מה לי על גבה										!		לז.	
מי סברת רבי חלבו ארישא קאי? אסיפא קאי ובית הלל אומרים אף מחזירין. ואמר רבי חלבו אמר רב חמא בר גוריא אמר רב: לא שנו אלא על גבה, אבל תוכה - אסור.										⚡		לז.	
שתי כירות המתאימות, אחת גרופה וקטומה ואחת שאינה גרופה ואינה קטומה - משהין על גבי גרופה וקטומה, ואין משהין על שאינה גרופה ואינה קטומה.	תא שמע:									!	◇	לז.	
ומה הן משהין?										^	!	לז.	
בית שמאי אומרים: ולא כלום,	[ר' מאיר] בית שמאי:	⚡	!	!	!	!	!	!	!	!	◇	לז.	
ובית הלל אומרים: חמין אבל לא תבשיל.	בית הלל:	⚡	!	!	!	!	!	!	!	!		לז.	
עקר - דברי הכל לא יחזיר, דברי רבי מאיר.	[דברי הכל]									!	!	לז.	
בית שמאי אומרים: חמין אבל לא תבשיל,	רבי יהודה: בית שמאי:	⚡	!	!	!	!	!	!	!	!	◇	לז.	
ובית הלל אומרים: חמין ותבשיל.	בית הלל:	⚡	!	!	!	!	!	!	!	!		לז.	
בית שמאי אומרים: נוטלין אבל לא מחזירין,	בית שמאי:	⚡	!	!	!	!	!	!	!	!		לז.	
ובית הלל אומרים: אף מחזירין.	בית הלל:	⚡	!	!	!	!	!	!	!	!		לז.	
אי אמרת בשלמא לשהות תנן מתניתין מני - רבי יהודה היא, אלא אי אמרת להחזיר תנן, מתניתין מני? לא רבי יהודה ולא רבי מאיר. אי רבי מאיר - קשיא לבית שמאי בחדא, ולבית הלל בתרתי. אי רבי יהודה - קשיא גרופה וקטומה											!	◇	לז.
לעולם אימא לך: להחזיר תנן, ותנא דידן סבר לה כרבי יהודה בחדא, ופליג עליה בחדא. סבר לה כרבי יהודה בחדא - בחמין ותבשיל, ונוטלין ומחזירין. ופליג עליה בחדא - דאלו תנא דידן סבר: לשהות, ואף על פי שאינו גרוף וקטום, ורבי יהודה סבר: בלשהות נמי, גרוף וקטום - אין, אי לא - לא.										⚡	◇	לז.	
מהו לסמוך בה? תוכה וגבה - אסור, אבל לסמוך בה - שפיר דמי, או דילמא לא שנו?	איבעיא להו:									^	◇	לז.	
שתי כירות המתאימות, אחת גרופה וקטומה ואחת שאינה גרופה וקטומה - משהין על גבי גרופה וקטומה, ואף על גב דקא סליק ליה הבלא מאידך	תא שמע:									!	◇	לז.	
דילמא שאני התם - דכיון דמידליא שליט בה אירא.										⚡		לז.	
קטמה ונתלבתה - סומכין לה, ומקיימין עליה, ונוטלין ממנה, ומחזירין לה. שמע מינה: לסמוך נמי, קטמה - אין, לא קטמה - לא.	תא שמע, דאמר רב ספרא אמר רב חייא:									!	◇	לז.	
ולטעמיך נוטלין ממנה דקתני, קטמה - אין, לא קטמה - לא? אלא: תנא, נוטלין משום מחזירין הכא נמי: תנא סומכין משום מקיימין.										⚡		לז.	
הכי השתא התם - נוטלין ומחזירין בחד מקום הוא, תנא נוטלין משום מחזירין. אלא הכא, סומכין - בחד מקום הוא, ומקיימין - בחד מקום הוא										!		לז.	
מאי הוי עליה?										^		לז.	
כירה שהסיקה בגפת ובעצים - סומכין לה, ואין מקיימין אלא אם כן גרופה וקטומה.	תא שמע:									!	◇	לז.	
גחלים שעממו, או שנתן עליה נעורת של פשתן דקה - הרי היא כקטומה.										■		לז.	
קטמה והובערה - משהין עליה חמין שהוחמו כל צורכן, ותבשיל שבישל כל צורכו.	רבי יצחק בר נחמני אמר רב אושעיא:									■	◇	לז.	
שמע מינה: מצטמק ויפה לו מותר										⚡	◇	לז:	
שאני הכא, דקטמה.										!	◇	לז:	

disputants-חולקים ◇ קודדה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שבת-כירה	מימרא												
אי הכי, מאי למימרא?										ז			לד:
הובערה איצטריכא ליה, מהו דתימא: כיון דהובערה - הדרא לה למילתא קמייתא, קמשמע לן.										!			לד:
קטמה והובערה - משהין עליה חמין שהוחמו כל צורכן ותבשיל שבישל כל צורכו, ואפילו גחלים של רותם.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											■	לד:
שמע מינה: מצטמק ויפה לו מותר.												ז	לד:
שאני הכא דקטמה.												!	לד:
אי הכי, מאי למימרא?												ז	לד:
הובערה אצטריכא ליה.												!	לד:
היינו הך												ז	לד:
גחלים של רותם אצטריכא ליה.												!	לד:
כירה שהסיקוה בגפת ובעצים משהין עליה חמין שלא הוחמו כל צורכן ותבשיל שלא בישל כל צורכו, עקר - לא יחזיר עד שיגרוף או עד שיתן אפר.	רב ששת אמר רבי יוחנן:											■	לד:
מתניתין להחזיר תנן, אבל לשהות משהין אף על פי שאינו גרוף ואינו קטום.	קסבר: [רבי יוחנן]											■	לד:
תרווייהו תננהי	רבא:											ז	לד:
אין נותנין את הפת בתוך התנור עם חשיכה, ולא חררה על גבי גחלים, אלא כדי שיקרמו פניה.	לשהות תנינא:											■	לד:
הא קרמו פניה - שרי.												■	לד:
בית הלל אומרים: אף מחזירין.	להחזיר נמי תנינא:											■	לד:
ועד כאן לא קשרו בית הלל אלא בגרופה וקטומה, אבל בשאינה גרופה וקטומה - לא.												■	לד:
דיוקא דמתני' קמ"ל.	ורב ששת נמי:											!	לד:
כירה שהסיקוה בגפת ובעצים משהין עליה תבשיל שבישל כל צורכו וחמין שהוחמו כל צורכן ואפילו מצטמק ויפה לו.	רב שמואל בר יהודה אמר רבי יוחנן:											■	לד:
הא רב ושמואל דאמרי תרווייהו. מצטמק ויפה לו אסור	אמר ליה ההוא מדרבנן לרב שמואל בר יהודה:											ז	לד:
אטו לית אנא ידע דאמר רב יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל: מצטמק ויפה לו אסור כי קאמינא לך - לרבי יוחנן קאמינא.	אמר ליה: [רב שמואל בר יהודה]											!	לד:
אתון דמקריביתו לרב ושמואל - עבידו כרב ושמואל, אנן - נעביד כרבי יוחנן.	רב עוקבא ממישן לרב אשי:											■	לד:
מהו לשהות?	אביי לרב יוסף:											^	לד:
הא רב יהודה משהו ליה ואכיל.	אמר ליה: [רב יוסף]											!	לד:
בר מיניה דרב יהודה, דכיון דמסוכן הוא - אפילו בשבת נמי שרי למעבד ליה, לי ולך מאי?	אמר ליה: [אביי]											^	לד:
בסורא משהו, דהא רב נחמן בר יצחק מרי דעובדא הוה ומשהו ליה ואכיל.	אמר ליה: [רב יוסף]											!	לד:
קאימנא קמיה דרב הונא ושהין ליה כסא דהרסנא ואכל ולא ידענא אי משום דקסבר מצטמק ויפה לו מותר, אי משום דכיון דאית ביה מיחא מצטמק ורע לו הוא.	רב אשי:											■	לד:
מצטמק ויפה לו - אסור, מצטמק ורע לו - מותר.	רב נחמן:											■	לד:
כללא דמלתא: כל דאית ביה מיחא - מצטמק ורע לו, לבר מתבשיל דליפתא, דאף על גב דאית ביה מיחא מצטמק ויפה לו הוא.												■	לד:
והני מילי - דאית ביה בשרא, אבל לית ביה בשרא - מצטמק ורע לו הוא.												■	לד:
וכי אית ביה בשרא נמי לא אמרן אלא דלא קבעי לה לאורחין, אבל קבעי לה לאורחין - מצטמק ורע לו.												■	לד:

